

Midnattsropet



Se
brudgummen
kommer!

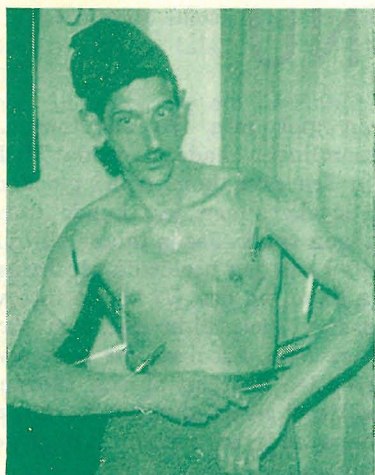
MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 3

1965

Årg. 6



FÖRR

var han

FAKIR

och uppträdde på olika tivoli-scener med nålar och knivar i kroppen.



NU

är han

FRÄLST

och kan stå mitt ibland Guds barn och vittna om en härlig frälsning, dop i helig Ande.

Läs vittnesbördet på sid. 2

Se, Herren med oss går

*Med segersång i tro på Gud
Vi modigt gå på Herrens bud.
Att rädda vad som räddas kan
Och taga oss de arma an.*

Kör:

*Se, Herren med oss går
Och segerkraft består,
Då vi till verket gå
Och helt för honom stå.
Nu Jesus trogen bliv,
Som gav sitt dyra liv
I blodig död på korsets
trä. All ära honom giv!*

Med denna sång levande för våra hjärtan drar vi nu vidare i Jesu namn, med det härliga evangeliet om frälsning och frigörelse för ande, själ och kropp. Skaror väntar att få höra ett positivt budskap, som på ett enkelt men övertygande sätt klargör för människan vad som är Guds vilja.

Att förkunna Jesu Kristi död och uppståndelse är att proklamera en mäktig seger över synd, sjukdom och alla andevärldens

furstar och väldigheter. Djävulen är besegrad. Jesus har vunnit seger. Denna seger gäller i dag. Just nu.

Detta levande budskap om en uppstånden Frälsare är det bästa medel mot otro. Tron kommer av predikan. Genom denna tro är det möjligt att uppleva allt det Gud har lovat. Han har lovat: "Jag är med eder alla dagar intill tidens ände."

D. B.

FÖRR OCH NU

Den 16 augusti förra året inträffade den största händelsen i mitt liv, ty då mötte jag vår dyre Frälsare Jesus Kristus klockan tolv på natten. Tidigare var jag en syndare och uppträdde på tivoli och i folkparker såsom trollkonstnär och fakir. I början opponerade jag mig mot all lära om Kristus och den väg, som Han hade utstakat för mig. Kvällen efter mitt sista uppträdande på tivoli förstod jag nödvändigheten av frälsning och beslöt att ta mig i kragen. Tyvärr höll jag inte löftet längre än till morgonen, då några av tivoliarbetarna frågade, huruvida vi skulle dela en flaska. Mitt mod svek mig eftersom jag inte hade byggt mitt löfte på säker grund, och jag kom åter ut i synd.

Under vårmässan 1964 kom åter ett tivoli till sta'n. På detta tivoli hade jag tidigare uppträtt och ville nu träffa det gamla gänget igen. En kväll kom en kamrat hem till mig och frågade om han inte fick bjuda på en flaska. När denna

var urdrucken gick min fru till torget, där Maranata-församlingen hade anordnat friluftsmöte. Då min fru åter kom hem, plockade vi fram starka drycker, men jag kunde inte alls dricka med någon smak. Jesus talade till mig på nytt. Min hustru och jag beslöt då att Jesus helt skulle få taga hand om oss. Vi kunde inte vänta till nästa dag, så vi gick till broder, som var med i Maranata-väckelsen. Klockan var över elva på kvällen, men bättre sent än aldrig, tänkte jag. Den natten mötte vi Jesus, som han verkligen är. Prisat vare hans underbara namn, vilket ger en sådan frälsning.

Nu är jag döpt både i vatten och Den Helige Ande. Denna underbara skatt jag har fått i Jesus byter jag aldrig bort. Halleluja. Alla ofrälsta vill jag uppmana att taga Er tillflykt till Jesus. Det behöver Ni aldrig ångra.

Gösta Sigfridsson

EVANGELIST- och PREDIKANT- DAGAR

i JÖNKÖPING måndag den 29/3—torsdag den 1/4

Alla Herrens vittnen hälsas hjärtligt välkomna dessa dagar.

Anmäl deltagande till: D. Bergagård, Box 6028, Jönköping 6.
Tel. 036/11 36 55.

VÄLKOMNA I JESU NAMN!

MARANATAFÖRSAMLINGEN, JÖNKÖPING

TRE TROSSTEG TILL EN RIK FRÄLSNING

Av Enoch Carlsson

Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet. Joh. 5: 24.

Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd. Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål... Mar. 16: 16, 1.

Jesu undervisning om frälsningens väg är så enkel och lättfattlig, att var och en som vill, kan förstå den.

Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv, säger Jesus.

Den enda ställning i vilken frälsning och evigt liv kan vinnas är att lyssna i tro till talet om Jesus och det frälsningsverk han utförde på Golgata och sedan tro att det var för dig och mig som han dog. Då får man se att man är under domen på grund av syndafallet. Man får också se att ingen bliver rättfärdig genom laggärningar, botövningar eller späkning. Icke heller av så eller så många gudstjänstbesök.

Sångaren sjunger: Tårar ej hjälpte mot samvetets dom, ej att jag sökte bli gudlig och from. Frid fick jag först när till Jesus jag kom, jag är blott en syndare frälst av nåd.

Endast Jesus kan frälsa. Och den frälsningen tager man emot i tro, *som en gåva.* Då kommer man inte in under någon dom utan då övergår man från döden till livet. Tack och lov!

Den som tror och bliver döpt han skall vara frälst.

Tron har ju alltid med sig handling. Därför gäller det att gå vidare på frälsningens väg, att låta sig döpa i vatten. Ordet döpa betyder ju neddoppa, nedsänka. Alltså är det här fråga om nedsänkning, en hel nedsänkning av den gamla människan. Då det gäller dopet så är det klart och tydligt framställt i Bibeln.



Den som tror och bliver döpa han skall vara frälst. Mark. 16: När Filippus hade undervisat hovmannen om frälsningens väg står det: "Och medan de färdades vägen fram kommo de till ett vatten. Då sade hovmannen: Se, här finnes vatten. Vad hindrar att jag döpes? Filippus sade till honom: Om du tror av hela ditt hjärta, så kan det ske. Han svarade och sade: Jag tror att Jesus Kristus är Guds son. Och han lät vagnen stanna, och de stego båda ned i vattnet, Filippus och hovmannen, och han döpte honom." Apg. 8: 36—38.

VAD HINDRAR ATT DU DÖPES?

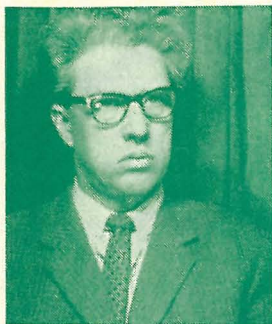
Kanske är det din feghet som hindrar dig från att göra denna välsignade lydnadshandling? Då gäller det att bliva frälst från denna feghet så fort som möjligt.

Varför dröjer du då nu? Stå upp och låt döpa dig och avtvå dina synder och åkalla därvid Herrens namn. Apg. 22: 16. Detta budskap fick Paulus av Ananias. Paulus dröjde i tre dagar med att göra denna heliga handling och då var han den som enligt Nya Testamentet dröjde längst. När fångvaktaren i Filippi kom till tro, så heter det så härligt: Och redan under samma timma på natten tog han dem till sig och lät strax döpa sig med allt sitt husfolk. Apg. 16: 33.

Vad hindrar att du döpes min käre vän? Kanske du säger att du inte ser det så. Då hoppas jag innerligt till Gud att det skall klarna för dig nu.

Är det då verkligen så noga säger du. Ja, det är noga! Dopet är en begravning av den gamla människan med hennes gärningar. Veten I då icke att vi alla som hava blivit döpta till Kristus

Forts. sid. 12



Jesus

DE LIDANDES VÄN

Av Eric Gustavsson

"Och han gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet bland folket." Matt. 4: 23.

Hela Jesu verksamhet bestod i att hjälpa. Man kan utan vidare tala om en storslagen hjälpverksamhet från Jesu sida. Det var naturligt för honom att räcka ut en hjälpende hand till dem som var i behov. I vår tid har vid olika tillfällen förekommit storartade uppoffringar för att hjälpa nödställda och lidande människor, sedan någon eller några spontant gripits över en viss nödsituation och på så sätt ställt sig i spetsen för en insamling av något slag. Men detta brukar ju vara av tillfällig karaktär. Så var det ej med Jesus då han vandrade här. Hans sinnelag var sådant, att för honom var det naturligt att hjälpa och det underbara med Jesus var att han inte var begränsad utan han hade alltid till övers för var och en.

Om vi läser nästföljande vers, alltså Matt. 4: 24, så ser vi att ryktet om Jesus gick ut över hela Syrien och man förde till honom alla sjuka. Där var olika slags lidanden och plågor, där var besatta och månadrasande, lama m. fl. och han botade dem.

Profeten Jesaja, som levde flera hundra år före Jesu födelse, säger i 53 kap. bl. a. att det var krankheterna han bar, och att det var genom hans sår som vi bliva helade.

I Guds stora plan om Jesu verk på jorden var naturligtvis frälsningen från synden det absolut viktigaste, och Jesaja säger ju vidare i det 53:e kapitlet att det var våra överträdelser och våra missgärningar, som Jesus blev sargad och slagen för och att näpsten var lagd på honom för att vi skulle få frid. Men Herrens stora kärlek sträcker sig även till vår kropp och till vårt lekamliga leverne här på jorden. Om vi läser Matt. 14: 14 så ser vi att när Jesus fick se att där var mycket folk, ömkade han sig över dem och han botade deras sjuka. Någon kanske är

redo att genmäla, att detta var ju då Jesus själv i sin syndfrihet gick på jorden, som under kunde hända, men att det också var begränsat till just den tiden. I så fall måste vi säga att detta är fel. För det första gav han sina lärjungar samma makt, ty han säger i Lukas 10: 8—9 i samband med att han sände ut sina 72 lärjungar, att de skulle bota de sjuka och säga att Guds rike är dem nära. I Joh. 14: 12 säger Jesus, att de som tro skulle själva göra samma gärningar som han gjorde och ännu större t. o. m. Vad säger detta oss? Jo, att den tid vi lever, även är en tid då sådant kan ske som skedde på Jesu tid. Vi lever ännu i undrens tid och med all säkerhet vill Jesus väcka sitt folk ännu mera över just de sanningar vi här stannat inför, så att under och tecken får ske i ännu större utsträckning. Det håller på att hända något i kristenheten i vårt land, Gud vare lov, men då dylika ting börja spörjas blir mången bekännande kristen lik översteprästerna och de skriftlärde på Jesu tid, man knorrar och söker hindra att sådant får förekomma.

Guds sinnelag, kärlek och barmhärtighet är densamma i dag som i fordom tid. Guds sätt att gå tillväga kan inte människor ändra på. Man kan inte föra Gud och hans Ande in i en viss riktning, som liksom passar en själv. Nej, Gud går de vägar han fordom gick och han frågar efter om det finns någon som är villig taga emot, inte efter sin egen mänskliga uppfattning, utan att böja sig under Herrens vilja. I denna sena tid behöver Jesus få en skara, som är villiga vara bärare av det sanna evangeliet och att i praktiken tillämpa detta. Då och då blir man uppmärksam på att det finns så många församlingar där man förkunnar alla bibliska sanningarna, så att något nytt behöver ju inte uppstå. Detta är dock en sanning med modifikation. Att förkunna en sanning mer eller mindre utan inspiration och därtill inte praktisera vad man förkunnar är ju inte detsamma som att förkunna sanningarna under den Helige Andes inspiration

och att inte rädas att praktisera vad man förkunnar. Det fattas ingalunda förkunnare, kyrkor och församlingar, men vad som fattas, det är eld och glöd. Jag läste härförliden en mötesannons från en väckelsekampanj och där kallade man den tillresande evangelisten för en pastor med "gnista". Jag vill inte inlåta mig på att döma vare sig den unge pastorn eller den som var "pappa" för annonsen, men jag gråter inom mig då jag tänker på att det är sant om alltför många vittnen i dag. Man har haft elden i sitt bröst, man har framburit brinnande budskap, man hade tro då det i mänskliga ögon såg hopp-löst ut, man bad för sjuka, man gav ut sig i tid och otid. Hur är det med många av dessa i dag? Man har fått en god lön, man har inordnat sig i det antikristliga samhället på ett sådant sätt att det är häpnadsväckande. Man har enrollerat sig i olika sammanhang, blivit aktade i världens ögon. Där det var eld förut är i dag i bästa fall en gnista. Allt detta trots att man inte blivit be-sviken på Gud. Han har alltid infriat sina löften. I sin tro har man inte kommit på skam. Man har helt enkelt valt en för köttet bekvämare väg. Gud give att dessa vaknade upp och sällade sig till den skaran som går utanför lägret och bär hans smälek.

Jag hade en dag ett långt samtal med en aktad man i samhället. En fin och förekommande man, som innerst inne menade så väl och jag uppskattar honom för det arbete han utför. Denne man är dock inte frälst och står ju helt oförstående inför dessa ting som vi sysslar med. Han ville ge mig ett gott råd och säger ungefär föl-

jande: "Om ni inte använde namnet Maranata så skulle ni bli bättre sedda och aktade och ha lättare att liksom bli erkända." Jag lät honom förstå att vi inte strävar efter erkännande och gunst utan att vi vill bringa ut och praktisera ett fulltonigt evangelium även om detta komme att medföra vissa försakelser och umbäranden. När vi vågar stå för sanningarna svarar alltid Jesus för den rätta och bästa utgången.

Låt mig till slut säga dig, älskade vän, som läser dessa rader, det finns bara en väg, som du kan bli lycklig på och det är att acceptera Herrens villkor. Är du en kristen, som slumrat in, bed till Jesus om ett uppvaknande innan det blir för sent. Du kanske har andliga nådegåvor, som på aldrig så länge varit i bruk. Låt Jesus få börja om i ditt liv och låt dig brukas av honom. Den nådegåva du har att bedja för sjuka behö-ver komma i bruk. Du kan väl inte se allt detta lidande, all denna synd, utan att känna att just du behöver vara med i arbetet. Jesus kommer snart igen. Till dig min vän, som är sjuk och lider: Löftet gäller dig. Tro detta. Du skall er-fara att Herren har en underbar helbrägdskraft åt dig. Lämna allt åt Jesus och finn att det öppnas perspektiv som du hittills inte har anat. Är du inte frälst kasta dig då ut i Frälsarens armar och tag emot den frälsning Jesus vann åt dig på Golgata och låt sedan elden fortsätta att brinna i dig till hjälp för dig och den omgivning du kommer i beröring med.

Upplev frigörelsen i Jesu namn!

*Eric Gustafsson,
Borås*

MITT VITNESBÖRD

När jag i dag läste det nya numret av Midnattsropet om den mannen som varit pingst-vän i 45 år, var det precis ett foto av mig själv. Sedan ett år tillbaka har mitt intresse varit i Maranata och jag kan säga att detta år varit ett riktigt fröjdeår för mig. Den som fick vara ett medel i Herrens hand att lösa en bunden själ var den älskade brodern Erik Gustafsson, som hade ett enda möte här i trakten. Vi har varit oskiljaktiga bröder sedan. Jag är så tacksam för att jag som gammal och klen nu får vara med i den frigjorda skaran som

väntar Jesus på skyn. Snart skall basunen ljuda! O, att man kunde göra något för Jesus i den elfte timmen av nådatiden ty tiden är kort härefter. Djävulen är vred och har bråttom ty han vet att även hans tid är kort. Låt oss då i Jesu namn inte ingå förlikning med honom utan prisa Jesus för segern på Golgata, då flyr han som agnar för vinden. För min del kan jag blott i denna stund säga: Gud vare tack och lov och evigt pris för denna frigörande Maranataväckelse.

*En lycklig och tacksam
broder*

MEDDELANDE

**MARANATA.
FÖRSAMLINGEN
i Örebro**

adress är nu:

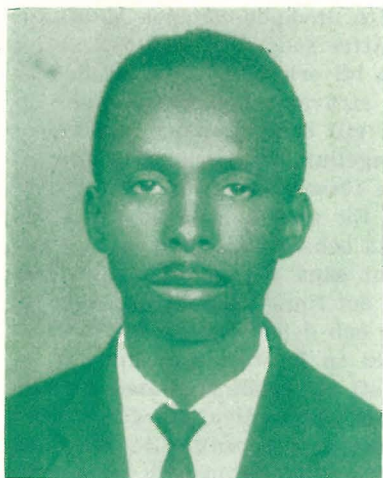
FACK 207, ÖREBRO 1

Tel. 019/13 20 49

Kassör: 796 22

För de som önskar sända bi-
drag till Afrika-missionen kan
göra detta på

postgiro 64 75 03



Den brasilianske evangelisten

JAIR BENEDITO

ger här segerrapporter

(Benedito är underhållen från Sverige)

Genom missionär Höglander sänder jag dessa rader såsom en hälsning till alla Marantavänner och alla övriga som älskar Guds fria verk i Brasilien.

Till Guds ära kan jag tala om, att Gud verkar underbart och många har lämnat sina liv åt Gud och upplevt härlig frälsning. Hela fältet, som består av tre förorter till Belo Horizonte, är öppet för evangelium. Varje kväll har vi möten och Gud väl-signar underbart.

Det är tre bröder som är mig till stor hjälp i arbetet, och som

deltager i mötena med vittnesbörd. Även de nyfrälsta deltar med i arbetet och är själavinnare.

Nu sista dopförrättningen, nyårsafton, var det sju från detta fält som döptes i vatten. Förra dopförrättningen döptes sex och så har vi ytterligare sex kandidater som ska döpas om någon vecka. Gud har den sista tiden döpt sju stycken i den Helige Ande.

Många har upplevt helbrägdagörelsen genom tron på Jesus Kristus. Jag vet inte hur många det är, men många har vittnat om detta. Den man och hustru som missionären bad för vid invigningen av vår lokal, blev härligt frälsta och båda två som hade varit sjuka en

längre tid, upplevde underbar helbrägdagörelse. De är nu riktiga stödjeplare i arbetet.

En liten flicka som jag bad för i ett hem jag besökte, upplevde ett påtagligt ingripande från Herren. Trots detta vill inte modern tro på Jesus som sin Frälsare.

En man som låg lam i sin säng upplevde ett mirakel, när en broder bad för honom. Han tror nu på Jesus och vill bli döpt i vatten.

Den skara som nu troget deltar i verksamheten är närmare hundratalet. Vi ser detta som en stor seger för Guds rike. Men ännu större ting väntar vi från Herren.

Jair Benedito

MISSION GENOM INFÖDDA

Någon gång tidigare har vi nämnt om de infödda evangelisternas betydelsefulla insats i sitt eget land. Här ovan har vi ett färskt exempel på detta faktum. De känner till förhållandena på ett annat sätt än en missionär och just därför att de är i sitt eget land, bland sitt eget folk har de lätt för att nå människorna med evangelii budskap.

Gud har kallat många till denna gärning, men få har möjligheter att helt ägna sig åt detta arbete på grund av ekonomiska svårigheter. Att under-

hålla en infödd evangelist i Brasilien rör sig om 175—250 kr. i månaden, beroende ofta på familjens storlek o. s. v.

Finns det vänner i Sverige som helt eller delvis vill under-

hålla en broder, eller på annat sätt stödja missionens sak går det bra att ifylla vidstående kupong, samt sända den till Maranataförsamlingen, Jönköping 3.

D. B.

KLIPP UR KUPONGEN

JAG VILL VARA MED att missionera i Brasilien och sänder varje månad 1965 min gåva till:

MISSION GENOM INFÖDDA kr.

RADIOMISSIONEN kr.

MISSIONÄRSUNDERHÅLL .. kr.

Postgiro 66 19 67

Summa kr.

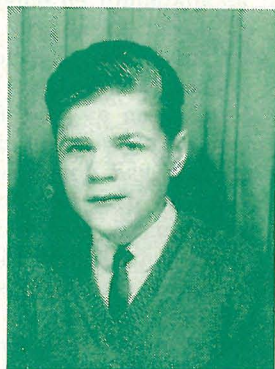
MARANATAFÖRSAMLINGEN, FACK, JÖNKÖPING 3

Namn: Adress:

SEGERRAPORTER FRÅN ÖSTERGÖTLAND



MITT VITNESBÖRD



Jag har nu varit med i Maranata i ett år, och jag har fått vara med om härliga ting. Gud har döpt mig i Anden och hjälpt mig när det har varit svårt. Ja, halleluja, det är härligt att få vara frälst. Är du inte frälst så kan du få uppleva denna härliga frälsning, det kan inte beskrivas, det kan endast erfaras. Amen.

*Kenneth Rudgard (13 år)
Värnamo*

Lördagen den 13 februari för rättades dop i Norrköping då nio, till största delen helt nyfrälsta vänner, döptes till Kristus. Den sista månaden har en hel skara upplevt frälsning och dop i den helige Ande. All ära till Jesus. Söndagen den 7 februari hölls härliga konferensmöten i Motala då flera mötte Gud till frälsning och andra fick prisa Gud i nya tungomål för första gången. Arne Imsen predikade på eftermiddagen och i kvällsmötet vittnade flera om sin frälsningsupplevelse. Mycket folk var samlad och vänner från Norrköping och Örebro sjöng till Herrens ära.

I Linköping hålles omväxlande bönemöten och väckelsemöten varje vecka och även där är längtan efter de gudomliga realiteterna mycket stor och själar har böjt sig för Gud.

Det är både sänings- och skördetid och ordet besannas att de som sår med tårar skola skörda med jubel. Guds levande ord vänder inte tillbaka fåfängt.

Som hjälp i församlingens arbete tjänar sedan en tid tillbaka broder Kenneth Carlsson från Örebro, till stor välsignelse. "Nu är det särslaregnets tid." Låt oss bruka de andliga vapen Gud givit oss. De är i sanning så mäktiga inför Gud att de kan bryta ner fästen. Halleluja!

Agne Bark, Norrköping

Midnattsropet Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGARD
ERIC-GUNNAR ERICSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

Förlaget Midnattsropet
Pack 583, Jönköping 2.

Till Libanon - Syrien - Jordanien - Israel

Avresa 21 maj 1965

Besök vid bibliska platser inom dessa stater med tyngdpunkten i Jerusalem. 15 dagar med flyg Malmö—Beirut—Lydda—Malmö. Pris 1.575:—. Närmare upplysn. gen.

Karl Treard, Åsgatan 10, Alvesta 1.



DOPETS VÄLSIGNELSER

Predikan i sammandrag

Av Arne Imsen

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd." Mark. 16: 16.

Detta är Jesu egen undervisning om frälsningens väg.

Enkelt och okomplicerat och utan att ge möjlighet för någon att misstolka Hans ord, säger Han: Den som *tror och bliver döpt*, han skall bliva frälst...

Apostlarna förkunnade ej heller någon annan lära än denna. Hela deras budskap kan sammanfattas i orden: "Tro på Jesus så blir du frälst — stå upp och låt döpa dig." — Och Paulus fastslår med övertygelse: "... en Herre, en tro, ett dop, en Gud, som är allas Fader." Efs. 4: 5.

Det finns ingenting i Nya Testamentet, som säger, att var och en blir salig på sin tro. Den frälsande tron vilar på apostlarnas och profeterernas grundval, där hörnstenen är Jesus Kristus själv. Kyrkofäders och andra s. k. andliga auktoriteters kompliment får icke sättas jämsides med Jesu ord och apostlarnas lära. Nej, i det territorium där Jesus är suverän, där härskar en ande, där finns bara en tro och ett dop.

Halleluja!

Jag skall ej här dröja vid olika dopläror, utan nöja mig med att konstatera vad Nya Testamentet lär om dopet och dess välsignelser.

Många i vår tid vill ej tillmäta dopet någon nämnvärd betydelse. Ja, många anser att denna handling saknar all betydelse. — Om jag är begjuten som barn, eller döpt som vuxen, spelar väl ingen roll, säger andra. Och sedan man förnekat betydelsen av dopsättet går det också lätt att förringa dopets innebörd. Under tiden glömmar man att både Jesus och apostlarna, som vi har sett, gav dopet en mycket betydelsefull plats i sin undervisning. Själv går man så också miste

om alla de välsignelser Guds ord knutit till denna handling.

Andra har försökt inlägga en betydelse i vissa påståenden i Nya Testamentet, vilka måste anses som felaktiga antaganden. De lärar man bygger på sådana antaganden är därför vilseledande. Exempelvis har man sagt att i fångvaktarens hus i Filippi fanns säkert också minderåriga barn, som blev döpta tillsammans med dem vilka ägde en medveten tro. Det finns dock ingen orsak att göra ett sådant påstående, ty ingens i Nya Testamentet talas om spädbarnsdop. — Jag kan ej undgå att säga något om detta, ty denna lära har åstadkommit en omätlig förbannelse och blivit en direkt orsak till att skaror av människor gått miste om, och fortfarande går miste om, dopets välsignelser. Det är ju ett faktum att största delen av vårt folk fortfarande bär sina späda barn fram till dopfunten och detta utan att veta vad dopet verkligen innebär. För de flesta av dem har dopet degraderats till enbart en ceremoni, som endast har traditionens värde. — På detta "dop" följer senare konfirmationen. Utan att äga en kristen bekännelse eller vara personligt medveten om sin tro, har så en människa upptagits i Jesu Kristi församling och bjudits plats vid nattvardsbordet. — Detta är en ohygglig och upprörande villfarelse, som Guds ord inte ger något som helst stöd för.

Jag är medveten om att här ha kolliderat med en för många oantastbar tradition, men då vårt mål är att söka få uppleva dopets alla välsignelser, måste vi bortse från allt annat än det Nya Testamentet lär. — Nej, låt oss hålla fast vid det Jesus sagt: "De som *tror och bliver döpt* han skall bliva frälst." — Dopet får betydelse och medför välsignelse endast i samband med en personlig, medveten tro.

I.

Tron är ett personligt ställningstagande till Jesus själv, men också ett underordnande av

Hans vilja. Den som kommit till tro är ställd under Kristi lydnad. "Den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig; han kan icke vara min lärjunge", säger Jesus. (Matt. 16: 24.)

Även om vi ej på alla punkter kan jämföra Jesu eget dop med de troendes dop, så är det dock därför fullt riktigt när vi talar om att *följa Jesus i dopets grav*. —

"Låt det nu så ske; ty det höves oss att uppfylla all rättfärdighet", sade Jesus vid sitt dop. Därmed gav Han till känna att dopet för Honom var ett underordnande av Guds vilja. Då Jesus själv nu instiftat de troendes dop innebär denna akt också för oss ett underordnande av Hans vilja. Dopet är en plikt, men främst en förmån på vägen i Jesu efterföljelse.

Att underordna sig Jesu vilja, är att säga ja till korset, till *döden*.

Det blir ofta kamp, nöd och tårar då avgörandet skall träffas. Men är man gripen av Jesus finns där ett kärlekens förunderliga måste — ett inre tvingande måste.

Ofta förstår vi ej vilken kamp många har att utkämpa innan de fattar sitt beslut att gå denna väg. För en kort tid sedan kom en ung kvinna till mig för att få råd och vägledning i dessa spörsmål. Jag visste att jag ej kunde vara en fadder för henne — hon måste gå vägen själv. Denna kvinna kom från en helt annan miljö än vår egen. Hon kom från det högkyrkliga lägret och hon menade sig ha särskilda omständigheter att åberopa för att dröja med att följa Jesus i dopets grav. Jag försökte inte övertala henne. Har man invigt sitt liv åt Jesus får man själv taga konsekvenserna därav. Jag hänvisade till Jesu ord: "Den som älskar fader eller moder mer än mig, han är mig icke värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig. Den som finner sitt liv kan skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det." (Matt. 10: 37—39.) Hon berättade då, att hon var förlovad med en mycket känd man, och att han besökt ett par Maranathamöten, men efteråt sagt att han aldrig skulle kunna tänka sig att fortsätta besöka sådana sammankomster. —

"Vad skall jag göra?" frågade hon.

"Du får själv avgöra! Du står här med din själ i din hand", svarade jag.

"Vi beder", sade hon och kastade sig på knä.

Jag förnam att det utkämpades en våldsam kamp i hennes inre. — Hon ville ingenting hellre än att följa Jesus, men detta innebar också att säga nej till något annat hon älskade mycket högt. Efter en stund började hon gråta hejdlöst.

Men så helt plötsligt hörde jag henne säga — först som en svag viskning och sedan som ett förlösande jubelrop från hennes hjärta: "Ja... ja... ja...!"

Då föll den Helige Ande över henne. Högljutt började hon tala i tungor och prisa Gud. —

Kampen var utkämpad och en underbar frid och kraft fyllde henne. Vid vårt onsdagesmöte påföljande vecka steg hon ner i dopgraven. —

I öftesordet träder i funktion när vi underordnar oss Jesu vilja och handlar efter Guds anvisningar. Detta är den innersta hemligheten till dopets välsignelser. —

Jesus fick vid sitt dop på ett alldeles särskilt sätt uppleva Guds välbehag. Om detta läser vi: "Och när Jesus var döpt, steg Han strax upp ur vattnet; och se, då öppnades himmelen, och Han såg Guds Ande sänka sig ned såsom en duva och komma över Honom. Och från himmelen kom en röst, som sade: Denne är min älskade son, i vilken jag har funnit behag..." (Matt. 3: 16—17.)

När aposteln Petrus predikade den första pingstdagen fick de som hörde honom stygn i sina hjärtan och frågade: Vad skall vi göra?

Petrus hade samma svar till alla — alla hade samman väg att gå! "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse; *då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande*. Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud kallar." (Apg. 2: 38—39.)

II.

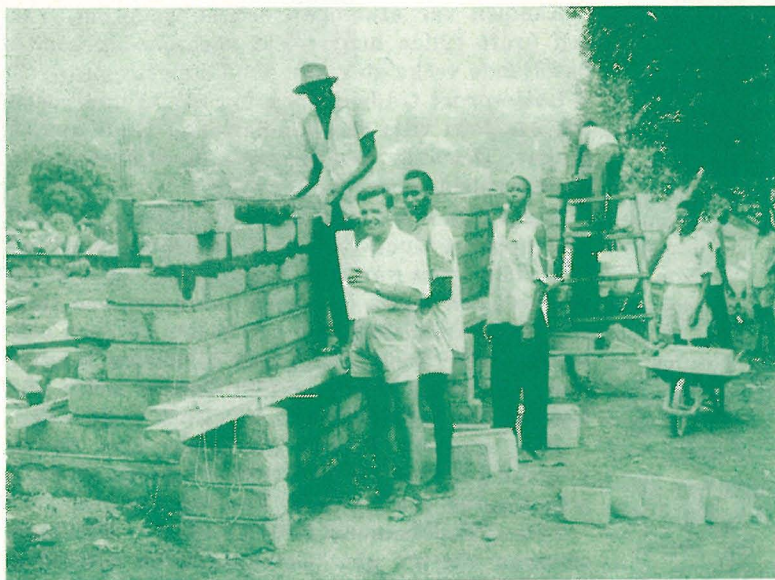
Dopet är liksom nattvarden instiftat av Jesus själv. Och liksom det i vårt deltagande i nattvarden ligger en ordlös, men ändå mäktig *förkunnelse* om vår delaktighet i Jesu död — det fullbordade försoningsverket och Hans triumf över andevärldens furstar och väldigheter — dels också i Hans återkomst (1 Kor. 11: 26), är dopet en ordlös *bön* vari vi *anropar Gud* om ett rent samvete. — Aposteln Petrus skriver: "Efter denna förebild bliven nu ock I frälsta genom vatten — nämligen genom ett dop, som icke betyder att man avtvår kroppslig orenhet, utan betyder, att man anropar Gud om ett gott samvete — i kraft av Kristi uppståndelse..." (1 Petr. 4: 21.)

När vi stiger ned i vattnet, stiger ett bönerop upp till Gud.

Vad vi själva rätteligen skall bedja veta vi ofta inte. Men när Jesus instiftade dopet, inlade Han i denna handling en sådan betydelse att denna bön täcker alla våra behov. Det är en bön om att den frälsning som Gud uppenbarat genom

Forts. sid. 13

VÄCKELSE I AFRIKA



Utdrag ur missionsbrev från Eklunds.

FRÅN MISSIONEN I AFRIKA

Kampala den 11/2 1965.

Kära församlingen i Örebro.

Här en hälsning från vårt arbete. Jag önskar Ni nu kunde se en liten glimt av vad vi håller på med. Det skulle helt säkert vara till stor inspiration för alla missionens vänner. Vi hade just i går möte med flera av medarbetarna. En av missionärerna kom sedan hem till mitt nya hem och vi hade ett intressant samtal. Han hade denna månad öppnat fyra nya kyrkor och var fylld av jubel och tacksamhet. Vi här i Kampala håller på med det nu största arbetet för hela landet. Det som afrikanerna kallar för "moder kyrka" för hela arbetet i Uganda. Denna kyrka skulle ha byggts långt tidigare men som alltid har det varit fråga om missionsmedel att kunna börja arbete. Men nu har vi fått bö-

nesvar och vi hoppas att allt skall gå väl och att vi så skall kunna glädja oss till påsken med den nya kyrkan. Här sänder jag ett par foton så att alla våra vänner skall kunna se huru arbetet fortskrider. Vi har en vacker utsikt över Kampala stad från plotten. No. 1 är kontorslokalen som nu är färdig upp till 9 fot, den vita rullen är ritningen. Allt har gått underbart. Sedan detta kort tagits för nio dagar sedan har hela kontors- och lagerlokalen gått upp till 9 fot runtom. No. 2 är vår missions president han är en god och fin broder med 20 års erfarenhet av afrikaarbete. No. 3 Margaretha samt syster Dodzweit, som våra kamrater heter, håller på att laga ett block. Vi har gjort block själva på byggplatsen för att spara 50 öre styck. I detta nu har vi över 4.000. Hela åtgången skulle bli något över 6.000. Våra blocks hållfasthet var mycket

större än de färdigköpta, som vi hade till påseende. Ja, det är underbart att se hur allt går vägen. Visst är det slitsamt och ansvarsfullt men med Guds hjälp skall vi bygga både det yttre och den verkliga församlingen.

Alla upplevelser, alla dyrbara tillfällen man har haft att så ut ORDET, det som aldrig vänder ut fåfängt. Alla de själar som blivit döpta och lagda till församlingarna, alla nya kyrkor som är uppförda under svett och jubel. Ja det har varit och är en underbar skördetid i Afrika. Men ingen vet huru länge dörrarna är öppna här, ty det politiska inflytandet är inte alltid så gott. Vi har ju på så nära håll som endast 75 km. sett och hört allt. Vi har mött missionärer som har haft rusliga upplevelser i Kongo.

Men vi har också sett hur evangelium kan förvandla människor som förut slogs och



Förnyelse- och uppbyggelse- dagar i Kärrsjö



Denna bild är från förra årets möten på Erikssons loge i Kärrsjö.

Norrlandsveckan i Kärrsjö

på Gunnar Erikssons loge tiden 10—18 juli.

Bibelstudier och bön under dagarna. Varje kväll väckelsemöte. Många fria vittnen deltagar i undervisningen.

Fina tältplatser finns samt möjligheter till inkvartering och mat för den som önskar detta. Sänd in din anmälan skriftligt till

Evangelist Eric Gunnar Ericsson, Box 9213, Gävle.

Vi är glada att även i år få hålla vår Norrlandskonferens. Med glädje minns vi vad som skedde under mötena förra sommaren. Vänner från skilda håll i Norrland mötte upp. Det blev en vecka då Gud mötte med många behovets barn och delade ut av sina rika gåvor. Fastän vädret inte var det bästa samlades varje kväll en stor skara på den lövade logen för att lyssna till det gamla evangeliet. Många mötte Gud och den starka väckelseatmosfär som rådde i mötena verkade på människorna, och många upplevde frigörelse från fruktan och vanmakt. Då vi även i år har möjlighet att samlas några sommandagar på logen i Kärrsjö, gör vi det i den förvisningen att den Jesus vi tjänar skall möta med många till frälsning, frigörelse, Andens dop, hälsa till sjuka kroppar, och en Andens förnyelseväg som skall sätta väckelsefolket i rörelse över hela Norrland.

Vi hälsar dig välkommen i Jesu namn.

Eric Gunnar Ericsson

drack, i dag är äldstebröder, flera är själva ute i evangelii tjänst. Varför? De fick höra evangelium de blev frälsta och JESUS gjorde allting nytt i deras liv. Ni var med om att offra just för dem, de är våra kärvar... Ja, det är så mycket jag önskade glädja Er med, alla prövningar vill jag bära inför

Gud i bön, ty det finns även sådana. Men där vi går bedjande fram får vi SEGER genom LAMMET.

Mottag så hela familjens hälsningar och välgångsönskningar för FÖRSAMLINGEN.

Edra för Afrika

*Margaretha och
Gunnar Eklund*

OBS! Viktigt meddelande OBS!

Läget i Afrika är oroväckande på många sätt. Nu kräver myndigheterna, att missionär Eklunds skall ha ett kapital deponerat i bank för kanske snabb hemresa. Det utgör c:a 10.000 kr. för hela familjen.

Du som önska ge bidrag till detta, sänd Din gåva till

MARANATAFÖRSAMLINGEN, FACK 207, ÖREBRO 1

Postgiro: 64 75 03



MARANATAHÄLSNINGAR FRÅN VÄRNAMO

Från första stund av mitt möte med Maranata och dess budskap har jag gripits av den trons och profetiska ande som uppenbarar sig i både ordet och sången. Det var denna mäktiga andens uppenbarelse i tal, sång och andens nådegåvor som blev avgörande och förde mig till maranatafolket. Det har hänt vid flera tillfällen att människor efter mötena, gripna i sitt innersta sagt: "Men detta är väl den sista väckelsen innan Jesus kommer."

Detta är en andens uppenbarelse där profetians ande för-

kunnar att tidernas största händelse står för dörren — *Brudgummen kommer!* Halleluja!

För några dagar sedan sa någon till mig: "Men det är ju samma sånger ni sjunger som vi så ofta har hört och ändå är det som nytt." Ja, pris ske Gud. Anden gör levande.

Flera bröder och systrar har besökt oss här i Värnamo och förkunnat trons frigörande budskap. Guds kraft har varit verksam till själars frälsning, dop i den Helige Ande och sjukas helande.



Vi tror dock på en ännu större manifestation i Andens uppenbarelse, där många skall frälsas och räddas, samt uppleva helbrägdagörelse, innan Jesus kommer igen. Ske så i Jesu namn.

Ivar Rudgard, Värnamo

TRE TROSSTEG...

Forts. fr. sid. 3

Jesus, vi hava blivit döpta till hans död! Och vi hava genom detta dop till döden blivit begravda med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende i liv. Rom. 6: 3—4.

Alltså, de som hava blivit begravda med Jesus i dopet, de har också uppväckts med Honom till ett nytt väsende i liv!

Då vill jag fråga dig: Har *Du* blivit begravnen med Jesus i dopet? Varom icke så lever du icke uppståndelselivet.

Bibeln säger också: Den som icke tror han skall bli fördömd. Mark. 16: 16.

Denna vers delar oss i två läger, nämligen, de som tror och låter döpa sig och de som icke tror och bliver fördömda. Vilken skara tillhör *Du*.

Dessa tecken skola åtfölja dem som tro: De skola tala nya tungomål. När det sedan gäller Andens dop med tungotal, så var det ett tecken i den första kristna församlingen, på att man hade mottagit Anden. Apg. 10: 46—47. När Anden föll på de längtande i Korneli hus talade de i nya tungomål. Ty det står, att de hörde dem nämligen tala i tungor och storligen prisa Gud.

Och när Anden föll på de 120 längtande i övre salen i Jerusalem, då blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala nya tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala. Apg. 2: 4.

TALAR DU I TUNGOR?

Tungomålstalandet har inte tagit slut, tack och lov! Se Kor. 13: 8—10. Vi lever ännu i Den Helige Andes tidshushållning och Apostlagärningarna eller Den Helige Andes gärningar är ännu inte avslutade. Ännu i dag upplever skaror av kristna sin pingst och talar i tungor. Prisad vare Herren för det! Du behöver inte längre vänta på ditt andedop, du som gått lydnadsvägen med Jesus. Anden *har* fallit, den är ibland oss *i dag*. Det var *före* pingsten som lärjungarna väntade och förbidade Faderns löfte. Andens kommande var ju tidsbestämd. Jesus sade ju till lärjungarna: "få dagar härefter skolen I bli döpta i Helig Ande." Apg. 1: 5. Han lät sig ses av dem efter sin uppståndelse och under fyrtio dagar talade han med dem om Guds rike. Där- efter var det tio dagar kvar till pingst, som betyder den femtionde. Bed nu inte längre till Gud om att han skall sända anden, eller att han skall döpa dig i anden, utan tag emot Den Helige Ande i tro och begynn att tala i tungor *nu*, och använd den kraft du får genom andedopet till helig tjänst för Herren.

Tiden är kort!

Enoch Carlsson

DOPETS...

Forts. fr. sid. 9

Jesus Kristus, med allt den rymmer: försoning, frigörelse, rening, rättfärdiggörelse och helgelse, skall bliva vår egendom. Vattnet åstadkommer ej detta. Lika litet som brödet och vinet vid nattvardsmåltiden kan göra underverk. De liksom dopvattnet är de synliga medel tron får gripa om för att tillägna sig välsignelserna. Men bakom dessa yttre, synliga ting står Jesus själv.

Vad tror du fångvaktaren i Filippi och hans husfolk hade för teologisk bakgrund? Inte visste dessa människor mycket i andliga frågor! Men de hade sett den övernaturliga tryggheten och glädjen hos två fångar, som med sönderslagna ryggar och inlåsta i stocken sjöng lovsånger till sin Gud, och de kände och förstod, att dessa två ägde något de själva saknade. De hade också sett manifestationerna av Paulus och Silas böner. Förunderliga krafter hade kommit i rörelse. Det gamla fängelset hade skakats, kedjorna hade fallit från de fångna och fängelsets portar hade öppnats utan att människohänder hade rört vid dem. Mest skakad var fångvaktaren själv — darrande låg han vid apostlarnas fötter och frågade: "I herrar vad skall jag göra för att bliva frälst."

De svarade: Tro på Herren Jesus, så bliver du med ditt hus frälst" (Apg. 16: 30—31).

Fångvaktaren *ville* bliva frälst och genom tron på Jesus skulle han bliva detta. Vad var då naturligare än att han redan vid samma timme på natten också lät döpa sig. Då fångvaktaren steg ned i dopvattnet anropade han alltså Gud om ett rent samvete. Han bad en bön som ej var en produkt av hans eget förstånd. Han trodde på Jesus och handlade efter apostlarnas ord. —

Han anropade Gud och Gud svarade — fångvaktaren blev frälst och fröjdade sig över att han med hela sitt hus hade kommit till tro.

III.

Dopet är inte endast en ordlös bön, dopet är också *ett vittnesbörd* utan ord.

"Ty tre äro de som vittna: Anden, vattnet och blodet; och de tre vittna ett och detsamma" (1 Joh. 5: 7—8).

Blodet vittnar i himmelen. Efter fullbordat verk på Golgata har vår store överstepräst, Jesus Kristus, inte med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget dyra blod ingått i själva himmelen för att framträda där, oss tillgodo. Blodet vittnar där om att försoning är bringad, att seger är vunnen, att lösepenningen är erlagd. Blodet vitt-

nar om att syndaren kan bli frälst, renad och rättfärdiggjord då han tror på Jesus.

Andens vittnesbörd äger vi i våra hjärtan. Guds Ande vittnar med vår ande att vi äro Guds barn. Jag är inte längre träl, jag är barn, jag är Guds arvinge och Kristi medarvinge. Guds rikedomar hör mig till. —

Vattnet vittnar inför världen.

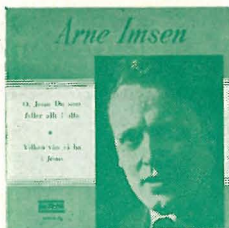
Det vittnar om en definitiv skilsmässa från det gamla. Vattnet, som på Noa tid blev till död och förbannelse blev också till frälsning och liv. Det vatten som lyfte Arken, det dränkte hela den övriga världen. Noa blev frälst. Inte för att han var en så förträfflig människa, men därför att han trodde Gud och handlade därefter. —

Paulus säger: "Veten I då icke, att vi alla som hava blivit döpta till Jesus Kristus vi hava blivit döpta till Hans *död*? Och vi hava så genom detta *dop till döden* blivit begravda med Honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende, i *liv*. Ty om vi hava vuxit samman med Honom genom en lika död, så skola vi ock vara sammansvurna med Honom genom en lika uppståndelse... Hava vi nu *dött* med Kristus, så tro vi, att vi ock skola *leva* med Honom" (Rom. 6: 3—8).

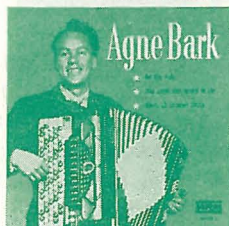
Det är detta vattnet vittnar om inför världen. — Den gamla människan är död och ett nytt liv har börjat. Världen står där som åskådare. Vattnet vittnar för dem, för kamrater, vänner, mor och far och för alla. Det vittnar om att du är förlorad för världen, för syndalivet och för allt det gamla. Nu hör du Jesus till — du har ditt medborgarskap i himlen. Ty vattnet vittnar inte bara om död, det vittnar också om liv. Hava vi dött med Kristus skall vi också *leva* med Honom. Leva i Anden. Och Andens sinne är liv och frid. Vi har inga förpliktelser mot köttet mera. Nu lever icke mera jag utan Kristus lever i mig. Halleluja! När köttet kommer med sina krav och fordringar på den gamle Adam får vi hänvisa till att han är död — död och begravnen. Och du kan hänvisa till dödsattesten — den är utfärdad av den store Läkaren, av Jesus själv. Det är detta vattnet vittnar om. Pris ske Gud!

Vi borde verkligen prisa Jesus mera, tillbedja och lovsjunga Hans namn.

Det var i Hans namn vi fann frälsning. Det var i Hans namn vi steg ner i dopgraven. Och det är i Hans namn himmelrikets alla välsignelser tillhör oss. Vi hör nu Honom till. Vi tillhör inte längre denna världen — vi är frälsta från detta vrånga släkte. Himlen hör oss till, ty den som tror och bliver döpt skall bliva frälst.



MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.



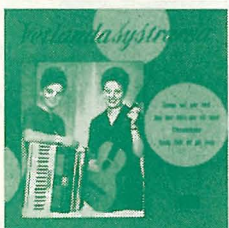
MREP 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.



MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.



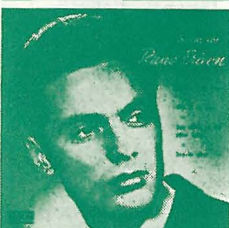
MREP 13. När de frälsta tåga in/Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.



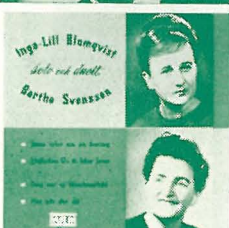
MREP 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Vetlandasystrarna.



MREP 15. Jag vill hellre ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat/Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomkvist.



MREP 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.



MREP 17. Jesus talar om en boning/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomkvist och Bertha Svensson.



MREP 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Curt Peterzen och Eric Gunnar Ericsson.



MREP 19. O, Jesus du som kom/Jag är glad/Jesus vill/Bördan föll utav. Solosång av Erik Gunnar Eriksson.



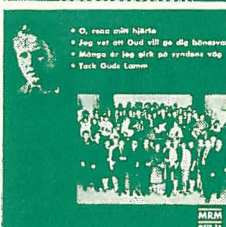
MREP 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar dig mer än silver/Nu är jag fri. Donald Bergagård. Direktinspelning från möte.



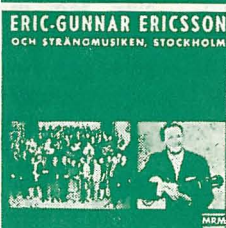
MREP 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. solosång Donald Bergagård. Inspelning från möte. Mitt hjärtas sång. Triosång Donald Bergagård, Kurt Peterzen, Roland Lundgren.



EP 471. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång Gun Vedin. Duetsång Gun och Lars Vedin.



MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranaförsaml. strängmusik.



MREP 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång, Eric Gunnar Ericsson, med strängmusikångarna. Direktupptagning från Maranata-möte i Viktoriasalen, Stockholm, den 18 okt. 1964.



MREP 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus under möte i Viktoriasalen den 18 okt. 1964. Härligt nu skallar. Församlingssång under mötet. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Direktupptagning från Maranatomötet den 18 okt. 1964 i Viktoriasalen, Stockholm.

